

gøringerne indleveres, og saa skal den Myndighed tage under Overvejelse, om den overhovedet vil hde noget paa den Begæring, og i hvor stort Omfang. Der vil jeg ogsaa tillade mig at mene, at der er forholdsvis lidt Gehalt til Stede. Det kan ganske vist tilhneladende tage sig ud som noget, men som Forholdene ubvilte sig paa Landet — ja, undskyld mine Herrer, her kommer jeg ind paa en Fremtidstank, som mulig ikke ligger for i Øjeblikket — men som Forholdene ubvilte sig, er det givet, at de kommunale Myndigheder ville udelukkende komme til at bestaa af Gaardmænd. Det er Gaardmændene, særlig de velstaaende iblandt dem, de Gaardmænd, der betale betydelige Skatter, der dominere de kommunale Valg, og vi vide jo, at det er den høistbestattede Fjertedel, der vælger Flertallet. Sogneraadene ville altsaa vistnok i kommende Tider ikke være saa meget venligtsindede imod dem fra neden, thi for mig er det klart, at den socialdemokratiske Bevægelse vil ogsaa trænge ud paa Landet, og der er intet Sted, hvor den vil være saa ilde set, naar den kommer frem; det er min Overbevisning. For saa vidt har Forslagsstillernes Taktik været ganske rigtig, hvis det er deres Hensigt at gaa over til, hvad man kalder Højre, som vistnok den største Del af de velhavende Gaardmænd i Fremtiden ville gaa over til Højre; det tror jeg. Altsaa, naar nu de vedkommende melde sig hos Kommunalbestyrelserne, ville disse vist ikke være saa overordentlig velvillige imod dem, der komme bedende med deres Andragende, thi vel at mærke, de skulle komme bedende. Det er ingen Ret, de faa, det afhænger af Sogneraadets Skøn, om de overhovedet skulle have noget, og hvad de skulle have, og jeg skulde tage meget fejl, om ikke Sogneraadene skulde kunne hitte paa mange Ting, hvormed de kunne fortrædige dem, der komme paa den Maade, og vise, hvorledes de have levet, og at de derfor ikke kunne faa noget. Det er en overordentlig stor Magt, der lægges i Sogneraadets Haand, og jeg skulde tage meget fejl, om ikke en stor Del af de kommunale Myndigheder vil søle sig smigrede derved og med en lidt svulmende Følelse se paa denne deres Magtfulde. Jeg har en Følelse af, at Magten ikke skulde lægges saa udelukkende i de kommunale Raads Hænder; jeg vilde hellere have en særlig selvstændig kommunal Myndighed til at tage sig af den Sag, men naar vi nu altsaa skulle have dette, saa bliver det Sogneraadet, der skal overveje, om de vedkommende opfylde Betingelserne, og bestemme, hvad de skulle have og i hvilken Form. Nu maa jeg sige, at i § 5 staar der noget, som jeg med al

Agtelse for de Herrers Kyndighed paa Lovgivningens Omraade ikke tror er ganske rigtig. Der staar, at Understøttelsen bør udgøre, hvad der til enhver Tid behøves til den understøttedes og Families nødvendige Underhold. Det siges saaledes i al Almindelighed, men det beror jo paa et Skøn og er afhængigt af mange Forhold, hvad der behøves, og det er ikke let at komme ud over. Vi kunne vist gerne være enige om, at det Skøn, som den vedkommende nydende har over, hvad der er nødvendigt, ville de andre maaste ikke have. Fattighjælps Størrelse er i mange Tilfælde for Tiden 8 Rd. Brød og 50 Dre om Ugen; det skal være tilstrækkeligt til en Persons Underhold. Skønnet kan saaledes blive meget negativt og ikke nær naa op til, hvad der er nødvendigt, hvis de paagældende overhovedet ville være ubillig strænge. Nej, saa var det noget andet i det Forslag, som det ærede Medlem for Bøje Amts 2den Valgkreds (Berg) og hans Medforslagsstiller (Hørup) stillede; det fastsatte en bestemt Sum, det var noget, man kunde holde sig til. Man vidste: saa og saa meget skulle de have, saa og saa meget er der til Raadighed, og derved skulde det saa blive. Der er ikke dette løse Skøn, som der vil komme til efter dette Forslag. Men saa er det det, at Understøttelsen kan bestaa i Penge eller i Naturalhjælper. Man kunde tænke sig adskillige snurrie Ting opstaa derved. Sæt, en fattig Familie havde en vis Modbydelighed for Margarine, og det kunde dog tænkes, at det gik saaledes, at de netop skulde have Margarine eller f. Eks. amerikansk Fedt. De to Ting, Margarine og amerikansk Fedt, ere i vor Tid meget søgte Artikler paa Landet, men gamle Folk have en vis Antipati imod dem. De have faaet et Indtryk deraf, som naturligvis er rent urigtigt, men nu have de en Gang Antipati mod Margarine og amerikansk Fedt. Jeg er vis paa, at de i saa Fald ville se ad, om de paa en eller anden Maade kunde sælge det og købe noget andet, Smør eller lignende, som de syntes bedre om. I det hele taget er det, at Udsælsen kan ske i Naturalier, ogsaa en uheldig Bestemmelse netop i vor Tid, hvor alt gaar ud paa, at alting skal afhjælpes med Penge. Jeg synes derfor, at naar disse Folk — man forudsætter dog, det er gamle Folk, som desuden have opfyldt alle disse Betingelser, som her foreslaas — have klaret alle disse Sker for at komme ind i Havnen, saa risikere de at faa en Understøttelse, som bestaar i Levnedsmidler, som de ikke kunne nyde. Jeg vil henstille til den ærede Forslagsstiller, om det ikke kunde tænkes, at de